

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

SECUNDVM

ceteret de filia sua. Iesus aut̄ dixit illi: Sine prius satutari filios. Nō
 est em̄ honestū, sumere panē filiorū, & proſcere catellis. At illa re
 spondit & dicit illi: Etiā dñe: Nā catelli quoq; comedūt sub men
 sa de micis filiorū. Et ait illi: Propter istū sermonē vade, exijt dæ
 moniū a filia tua. Et cū abisset domū suā, reperit dæmoniū exijt
 se, & filiā iacentē super lectū. Et rursus egressus de finibus Tyri
 ac Sidonis, venit ad mare Galilææ per medios fines decapolis,
 & adducunt ei surdū, impeditæq; linguæ, & deprecant̄ eū, vt im
 ponat illi manū, & cū apprehēdisset eum de turba seorsim, misit
 digitos suos in auriculas eius, & spūto emisso tetigit linguā eius
 ac suspiciens in cœlū, ingemuit, & ait illi: Ephphatha, quod est,
 aperire. Et statim aperte sunt eius aures, & solutū est vinculū lin
 guæ eius, ac loquebat̄ recte, Ac præcepit illis, ne cui dicerēt. Sed
 quo magis ille eis præceperat, hoc potius amplius prædicabāt.
 & supra modū stupebant, dicentes: Bene omnia fecit, & surdos
 facit audire, & mutos loqui.

¶ CAPVT. VIII.

N diebus illis cū turba admodū multa esset, nec habe
 rent quod manducarent, accessit ad se Iesus discipu
 lis, ait illis: Misericordia tangor erga turbā, quia iā tri
 duo manent apud me, nec habent quod edant: & si dimisero eos iei
 unos in domū suā, deficient in via. Quidā enim ex eis e longin
 quo venerunt. Et responderunt ei discipuli sui: Vnde istos quis
 poterit hic satiare panibus in solitudine? Et interrogauit eos:
 Quot panes habetis? Illi vero dixerunt: septē. Et præcepit turba

hæ discūbere super terrā. Et acceptis septem panibus, cū gratias
 egisset, fregit, deditq; discipulis suis, vt apponerent, & apposue-
 rūt turbæ, & habebāt pisciculos paucos & cū benedixisset, iussit
 apponi & hos. Comederūt autē & saturati sunt, ac sustulerūt quæ
 superfuerant, fragmentorū septē sportas. Erant autē qui comede-
 rant ferme quater mille, & dimisit illos. Et mox ingressus in na-
 uim cū discipulis suis, venit in ptes Dalmanutha. Et egressi sunt
 pharisæi, cœperuntq; disputare cū illo quærentes ab eo signum
 e celo tentâtes eū, & cū ingemisset spū suo dicit, cur generatio
 hæc signū querit? amen dico vobis, si dabit generationi huic sig-
 nū. Et relictis illis ingressus rursus nauim, abiit traiecto lacu. Et
 obliti fuerant sumere panes, nec præter vnū panē habebant secū
 in nauī. Ac præcepit illis dicens: Videte, caute a fermento pha-
 riseorū, & a fermēto Herodis, & disputabant inter sese dicentes:
 Panes nō habemus, & eo cognito Iesus dicit illis: Quid disputa-
 tis, quod panes non habetis? Nondū aī aduertitis nec intelligitis?
 adhuc obcæcatū habetis cor vestrū? oculos habentes, non cerni-
 tis, & aures habentes, nō auditis? & nō meministis? Cum quinque
 panes fregissem in hominū quinque milia, quot cophinos fragmē-
 tis plenos sustulistis? Dicunt ei, duodecim. Cum autē septē in qua-
 tuor milia, quot sportas ex reliquijs fragmentorū tulistis? Illi ve-
 ro dixerunt, septē. Et dixit illis: Qui sit vt nō intelligatis? Et ve-
 nit Bethsaidā, & adducunt illi cæcū & obsecrant eum, vt illū tan-
 geret. Et apprehensa manu cæci, eduxit illum extra vicū & cum
 expuisset in oculos illius, imposuisset illi manus, interrogauit

eū, si quid videret, & recepto visu, dicebat: Video hoīes, quoniā
 velut arbore serno ambulantes, Deinde rursus imposuit ma-
 nus sup oculos illius, & fecit vt visum reciperet: & restitutus est,
 ac denuo videbat dilucide oēs, & dimisit illū in domū suā, dicēs:
 Neq̄ in vicū ingrediaris, neq̄ dixeris cuiq̄ in vico. Et egressus est
 Iesus & discipuli illius in vicos Cæsariæ, quæ cognominat̄ Phi-
 lippī, & in via interrogauit discipulos suos dicens: Quē me di-
 cunt hoīes esse? Illi vero responderūt: Ioannem baptistam, & aliū
 Heliā, aliū rursus vnū de nūero pphetarū. Et ipse dicit illis, ac vos
 quē me dicitis esse? Respondens aut̄ Petrus, dicit illi: Tu es ille
 Christus. Et interminatus est eis, ne cui dicerent de se. Et cœpit
 docere eos, qđ oporteret filiū hoīs multa pati, & reprobari a se-
 nioribus summisq̄ sacerdotibus ac scribis, & occidi, & post tres
 dies resurgere, & aperte sermonē loquebat̄. Et apprehendit illum
 Petrus, cœpitq̄ increpare eū. At ille conuersus, & intuitus disci-
 pulos suos, increpauit Petrū, dicens: Abi post me sarana: quoniā
 non sapis quæ dei sunt, sed quæ sunt hominū. Et cū ad se vocal-
 set turbā vna cū discipulis suis, dixit illis: Quicūq̄ vult sequi me,
 abneget semetipsum & tollat crucē suā, ac sequat̄ me. Nam quis-
 quis voluerit animā suā seruare, perdet eā: Quisquis aut̄ perdid-
 erit animā suā causa mea & euangeliū, hic seruabit eā. Quid enim
 profuerit hoī, si lucratus fuerit mundū totū, & animæ suæ iactu-
 ram fecerit? Aut quid daturus est homo, quo repenset animam
 suā? Quēcunq̄ em̄ puduerit mei ac meorum sermonū in genera-
 tione hac adultera & peccatrice, pudebit illius & filium hoīs, vbi

venerit in gloria patris sui cum angelis sanctis.

¶ CAPVT. IX.

T dicebat illis: Amē dico vobis: Sunt quidā inter eos, qui hic stant, qui non gustabunt mortem, donec viderint regnū dei venisse cū virtute. Ac post dies sex assumit Iesus Petrū & Iacobū ac Ioannē, & subducit eos in montem excelsū seorsim solos, & trāssformatus fuit corā illis, & vestimēta illius facta sunt splendida, & candida valde veluti nix, quā candida facere non potest fullo super terrā. & conspectus est illis Helias cū Mose, colloquebanturq; cū Iesu. Et respōdens Petrus, dicit Iesu, Rabbi. Bonum est nos hic esse, & faciamus tabernacula tria, tibi vnum, & Mosi vnum, & Heliae vnum. Non em̄ nouerat quid loqueret̄. erant em̄ expauefacti. Et facta est nubes, quæ obūbrauit illos. Et venit vox e nube, dicēs: hic est filius meus dilect⁹, ipsum audite. Et repēte, cū circūspexissent, nō ampli⁹ viderūt quēquā sed solum Iesum esse secum. Porro cum descenderent de monte, præcepit illis, ne cui dicerent ea quæ viderant, nisi cū filius hoīs a mortuis resurrexisset. Ac verbū hoc tenuerūt apud sese, inter se disputātes, quid esset hoc quod dixerat, e mortuis resurgere, & interrogabāt illū dicētes: Quid est quod scribē dicūt, Heliam oportere venire prius? Ille vero respondēs, dixit illis: Helias quidē ubi venerit prius, restituit oīa: & quēadmodū scriptū est de filio hominis, vt multa patiat̄, & cōtēnat̄. Verū dico vobis: Heliam venisse & fecerūt illi quæ cūq; voluerūt, sicut scriptū erat de illo. Et cū venisset ad discipulos suos, vidit turbā multā circū illos, & pharisæos disceptātes cum

R